

Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Наукова бібліотека ім. М. Максимовича
Економічний факультет

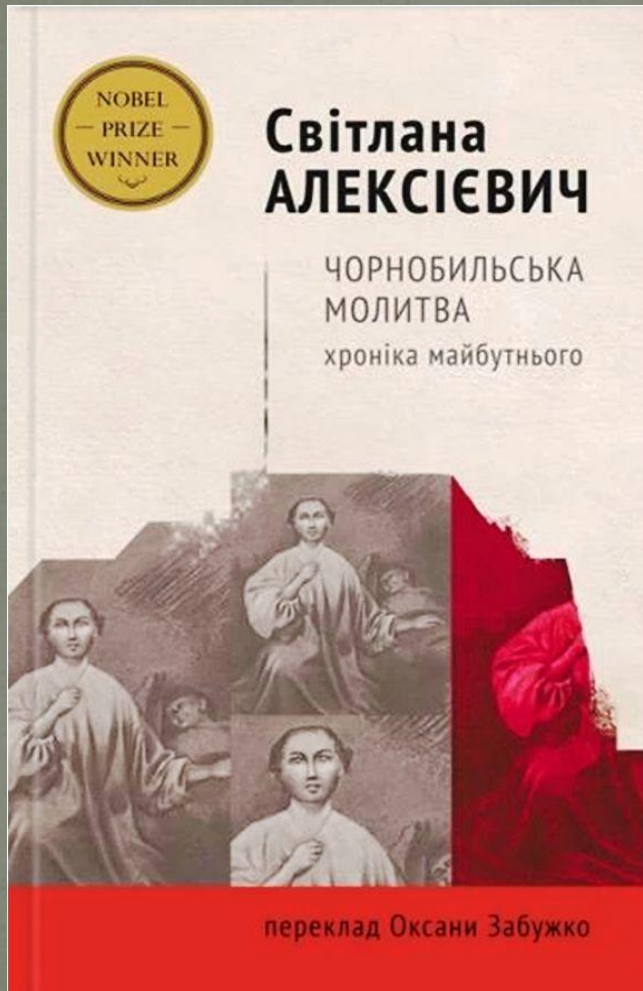

віртуальна виставка

Чорнобиль... Трагедія... Пам'ять...

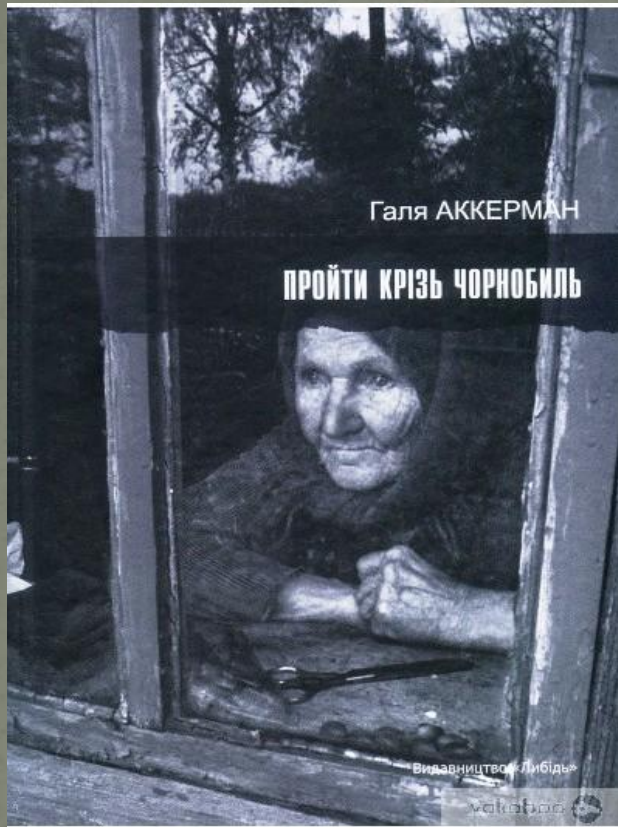

Світлана Алексієвич. Чорнобильська молитва (Хроніка майбутнього)

«Чорнобильська молитва» – художньо-документальний роман білоруської письменниці Світлани Алексієвич, володарки Нобелівської премії з літератури 2015 року. Над книгою авторка працювала майже 20 років, подарувавши можливість бути нарешті почутими людям, яких так чи інакше торкнулася катастрофа на Чорнобильській АЕС. Історія дружини одного з ліквідаторів, яка, знаючи, що чоловік помирає, не могла навіть обійняти його в останній раз, тому що він тепер «радіаційний об'єкт» – лише одна з багатьох у «Чорнобильській молитві». Ця книга – як гіркі ліки: їх до болю неприємно приймати, але вони приносять зцілення – нагадують, що Земля – наша спільна домівка і кожна людина відповідальна за турботу про неї.

Аккерман Галя Пройти крізь Чорнобиль

Книга есеїв французької авторки Галі Аккерман «Пройти крізь Чорнобиль» – це унікальний путівник по клаптиках долі людей, які живуть у зоні відчуження й досі.

Читаючи ці історії, постійно дивуєшся людській винахідливості та здатності при звичаїтись до критичних умов.

Інтелектуальне переосмислення авторки уже написаних книг на цю тему дає певний рівень критичного підходу до розуміння події

Ю.В. Сафонов. Біль і тривоги Чорнобиля

Книга «Біль і тривоги Чорнобиля» – колективна розповідь про найбільшу техногенну катастрофу в історії людства.

Автори, що були безпосередніми свідками і учасниками ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС, діляться своїми спогадами про тривожні для України й усього світу дні весни і літа 1986-го, розмірковують над долями чорнобильців, болючими проблемами відчуженої тридцяти кілометрової зони і самої станції, розглядають і прогнозують розвиток ситуації навколо ЧАЕС.

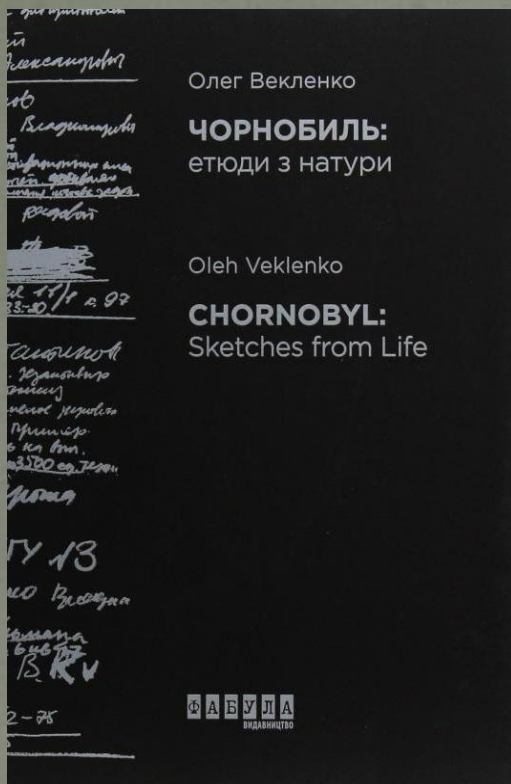

Кричали «біс»
пишались зробленим
Прогрес любили над усе
Летить лелека над Чорнобилем
нікому діток не несе

© Ліна Костенко

Векленко Олег

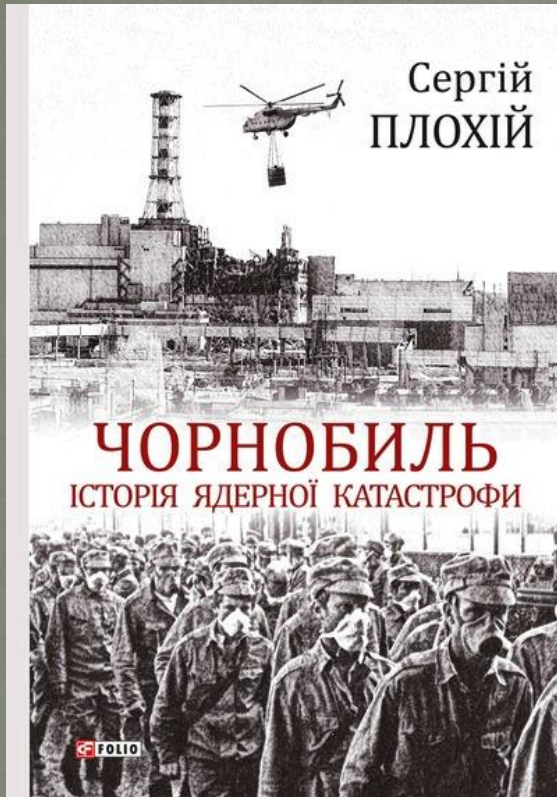
Чорнобиль: етюди з натури

Книжка спогадів учасника ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, художника, професора Харківської державної академії дизайну і мистецтв Олега Векленка про його особисті відчуття, пережиті в період перебування в Чорнобилі в травні–червні 1986 року.

Автор розкажує, яким було повсякденне життя ліквідаторів у таборі неподалік станції, про примітивні засоби захисту і про те, що усвідомлення справжньої небезпеки прийшло набагато пізніше. Щирі історії про ті дні написані живою мовою і доповнені авторськими малюнками та фотографіями.

Плохій Сергій Чорнобиль. Історія ядерної катастрофи

Ця книга є першою історією Чорнобильської катастрофи від вибуху 26 квітня 1986 року до закриття станції у грудні 2000-го.

Чим для України був Чорнобиль?

Національною трагедією, величезною психологічною травмою, важкою ношею для економіки. Чорнобиль вибухнув не тільки через помилки персоналу, нехтування правилами безпеки і проблемами з конструкцією реактора, але також через систему, яка обгородила ядерну енергетику завісою секретності.

Радянська система не дозволяла

На Чорнобиль журавлі летіли,

З вирію вертались навесні,
Як сніжниця попелище біле
Розвівалось в рідній стороні.

Там згоріли гнізда і гніздечка,
Поржавіла хвоя і трава,
Журавлина крихітна вервечка
Напиналась, наче тятєва.

Не було ні стогону, ні крику,
Тільки пошум виморених крил.
Журавлі несли печаль велику,
Наче тінь невидимих могил.

Не спинились птиці на кордоні,
Де всякає атом у пісок.
І дивився батько з-під долоні,
І ридала мати в
небеса.

Д.Павличко

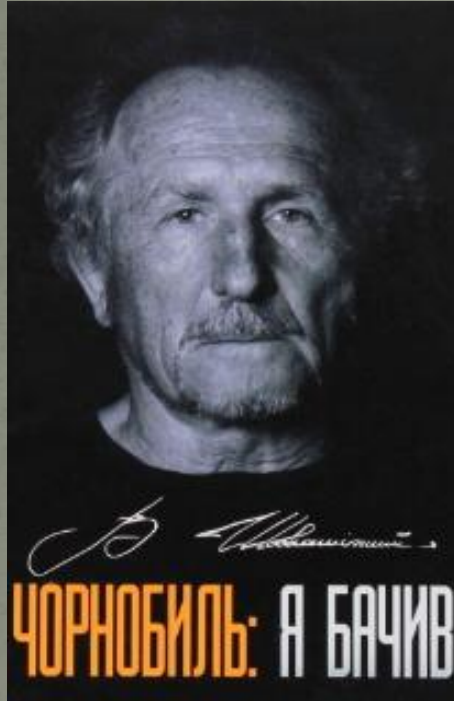
Анатолій Андржеєвський «Чорнобильський пес Аксель»

У чорнобильській круговині час не зупинився. Він спливає по-іншому — вночі у минуле, вдень у прийдешнє. Чорнобиль не завмер. В його роздолах снують породжені випромінню химерні істоти, що назавше стали потойбіччям чорнобильського обширу, готовими розповісти про лихо, яке прогризлося в кожную живу клітину, що трапилася на його шляху.

І от у йонізованому просторі з'являється мале і допитливе життя — хлопчик Мирось, який приїхав сюди з батьками як мандрувальник. Провідниками дитини у відчужений світ стають пес Аксель, бузько Люк, чудовисько Бальдадер, пантера Раїла, Єдиноріг із прийдешності та інші тварини-примари. А може, вони таки існують? Просто невидимі, як і випромінь, що, мов чорна птаха, накрила нас своїм крилом 26 квітня 1986 року.

Володимир Шовкошитний «Чорнобиль: Я бачив»

Художньо-документальна повість «Я бачив» - це нова спроба одного з провідних українських сучасних письменників Володимира Шовкошитного, самовидця Чорнобильської аварії й активного ліквідатора її наслідків, поєднати воедино літературу пам'яті й літературу факту. Адже, на його думку, не існує жанрів поза життям, а воно, життя, є жанром всеохопним.

Отож, у творі поєднані спогади очевидців найбільшої техногенної катастрофи в історії людства, учасників ліквідації її наслідків, простежені долі літературних героїв, проаналізовані техногенні, економічні, соціальні й медичні наслідки наймасштабнішого рукотворного лиха, показані перспективи повернення забруднених територій в народногосподарський обіг.

НЕ ВІЙ, ВІТРЕ, З УКРАЇНИ

...Не вий, вітре, з України на чужії доли.

Вже не будемо щасливі, веселі ніколи.

Не вий, вітре, з України, не плоди
отруту.

Маємо ми всенародну, всепланетну
смуту.

Не вий, вітре, з України, не тривож
могили.

Саркофагом із бетону ми рану накрили

За здоров'я, що спливає, як дніпрові
води...

...Не вий, вітре, з України, — збережи
народи.

Ніна Гнатюк

Дякуємо за перегляд!

Чекаємо вас за адресою: м. Київ, вул. Васильківська 90-а
Наукова бібліотека ім. М. Максимовича
Економічний факультет

Київ – 2024